

Chambre des Représentants

SESSION 1954-1955.

5 MARS 1955.

PROPOSITION DE LOI portant interdiction des combats de boxe et de catch.

AMENDEMENTS PRÉSENTÉS PAR LE GOUVERNEMENT.

Article premier.

Supprimer les mots :

« combats de boxe et de ».

Art. 2, 3 et 4.

Remplacer le texte de ces articles par ce qui suit :

Art. 2.

Le Roi peut, sur avis d'une commission dénommée « Commission de surveillance de la boxe », déterminer les conditions auxquelles sont soumis les combats et exhibitions de boxe ainsi que leur organisation.

Le Ministre qui a dans ses attributions l'éducation physique et les sports détermine les règles relatives à la composition et au fonctionnement de cette commission.

Art. 3.

Il sera perçu, à charge des organisateurs de compétitions de boxe, une redevance destinée à couvrir les frais de surveillance médicale des boxeurs.

Le Roi détermine, sur proposition du Ministre qui a l'éducation physique et les sports dans ses attributions, le montant de cette redevance ainsi que les modalités de sa perception.

Voir :

26 (S. E. 1954) :

— N° 1 : Proposition de loi.

— N° 2 : Rapport.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1954-1955.

8 MAART 1955.

WETSVOORSTEL tot verbod van de boks- en catchwedstrijden.

AMENDEMENTEN VOORGESTELD DOOR DE REGERING.

Eerste artikel.

De woorden weglaten :

« bokswedstrijden en van ».

Art. 2, 3 en 4.

De tekst van deze artikelen vervangen door wat volgt :

Art. 2.

Op advies van een commissie, die « Commissie van toezicht op het bokssport » genoemd wordt, kan de Koning de voorwaarden bepalen waaraan de bokswedstrijden en -exhibities evenals de inrichting er van moeten voldoen.

De Minister, die de lichamelijke opvoeding en de sport in zijn bevoegdheid heeft, bepaalt de regels betreffende de samenstelling en de werking van deze commissie.

Art. 3.

Ten laste van de inrichters van bokscampetities wordt een bijdrage geïnd om de kosten van het medisch toezicht op de boksters te dekken.

De Koning bepaalt, op de voordracht van de Minister die de lichamelijke opvoeding en de sport in zijn bevoegdheid heeft, het bedrag van deze bijdrage evenals de inrichtingsmodaliteiten.

Zie :

26 (B. Z. 1954) :

— N° 1 : Wetsvoorstel.

— N° 2 : Verslag.

Voir verso. — Zie ommezijde.

Art. 4.

Sont punis d'un emprisonnement de huit jours à six mois et d'une amende de 100 à 1.000 francs, ceux qui auront, soit participé comme boxeurs ou arbitres à des combats ou exhibitions de boxe en contravention aux dispositions de la réglementation prise en vertu de la présente loi, soit organisé de tels combats ou exhibitions, soit prêté ou loué des locaux à de telles fins.

Sont punis des mêmes peines, ceux qui auront organisé des combats ou exhibitions de catch ou qui y auront participé en qualité de combattants ou d'arbitres ou qui auront prêté ou loué un local en vue de l'organisation de combats ou exhibitions de catch.

JUSTIFICATION.

Les controverses auxquelles ont donné lieu les initiatives parlementaires tendant à l'interdiction et à la répression des combats de boxe et de catch, ont permis d'éclairer le Parlement et l'opinion publique sur les divers aspects de ces sports.

Les problèmes qu'ils ont posés ont été examinés, tant sur le plan médical et juridique que sur le plan sportif, par d'éminents spécialistes.

L'opinion des médecins a notamment été exprimée explicitement dans l'ordre du jour voté par l'Académie de Médecine qui insiste sur la gravité des séquelles tardives des traumatismes crâniens répétés.

De son côté, la Société Médicale Belge d'Education Physique et des Sports a émis le vœu de voir interdire certains coups dangereux, interrompre les combats sanglants et renforcer le contrôle médical.

Des juristes et des magistrats se sont demandés si la boxe n'était pas justiciable de l'article 398 du Code pénal, punissant les coups et blessures volontaires.

Par ailleurs, les représentants autorisés de diverses institutions sportives et le Conseil supérieur de l'Education physique, des Sports et des Œuvres de Plein Air, tout en défendant la valeur sportive de la boxe, ont émis des avis dont l'objectivité mérite la plus sérieuse considération.

Si la nécessité d'une législation restrictive s'impose à tous, une impressionnante majorité se dégage plutôt en faveur d'une réglementation sévère que dans le sens de l'interdiction totale des combats de boxe, mesure considérée, en général, comme trop radicale.

Le Ministre de la Santé Publique et de la Famille,

E. LEBURTON.

Art. 4.

Wordt tot gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en tot geldboete van 100 tot 1.000 frank veroordeeld, hij die hetzij als bokser of als scheidsrechter deelgenomen heeft aan bokswedstrijden of -exhibities, die in overtreding zijn met de bepalingen van de krachtens deze wet uitgevaardigde reglementering, hetzij dergelijke wedstrijden of exhibities ingericht heeft, of hiervoor lokalen ter beschikking gesteld of verhuurd heeft.

Wordt tot dezelfde straffen veroordeeld, hij die catchwedstrijden of -exhibities ingericht heeft, of er aan deelgenomen heeft als worstelaar of als scheidsrechter of die een lokaal ter beschikking gesteld of verhuurd heeft om er catchwedstrijden of -exhibities in te richten.

VERANTWOORDING.

De geschillen, waartoe de parlementaire initiatieven met het oog op het verbod en de beteugeling van boks- en catchwedstrijden aanleiding gaven, hebben het Parlement en de openbare opinie in de gelegenheid gesteld over de verschillende aspecten van deze sport ingelicht te worden.

De problemen die aldus oprezen, werden zowel in geneeskundig en rechtskundig opzicht als uit het sportief oogpunt door vooraanstaande specialisten onderzocht.

De mening van de geneesheren werd namelijk uitdrukkelijk in een door de Academie voor Geneeskunde goedgekeurde motie tot uiting gebracht, waarbij nadruk gelegd wordt op de ernst van de latere gevolgen van herhaalde schedeltrauma's.

De Belgische Geneeskundige Vereniging voor Lichamelijke Opvoeding en Sport heeft op haar beurt de wens geuit om sommige gevaarlijke slagen te verbieden, de bloedige wedstrijden te schorsen en de medische controle te verscherpen.

Sommige rechtsgeleerden en magistraten hebben zich afgevraagd of de bokssport niet onder de toepassing valt van artikel 398 van het Wetboek van Strafrecht, waarbij vrijwillige slagen en verwondingen gestraft worden.

Aan de andere kant hebben bevoegde vertegenwoordigers van verschillende sportinstellingen en de Hoge Maad voor Lichamelijke Opvoeding, Sport en Openluchtwerken, zonder daarom de sportieve waarde van de bokssport te loochenen, adviezen uitgebracht die, terwille van hun objectiviteit, met de grootste ernst in overweging dienen genomen.

Alhoewel allen het er mede eens zijn dat een beperkende wetgeving noodzakelijk is, toch is een indrukwekkende meerderheid eerder voorstander van een strenge reglementering dan van het volledig verbod van de bokswedstrijden, welke maatregel over het algemeen als te radicaal beschouwd wordt.

De Minister van Volksgezondheid en van het Gezin,